

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 492. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640674176/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

TUDSERNE

Der sad to Tudser i et Jordbærbed og stirrede paa det samme røde, runde Bær.

--- Hvad tænker du paa? spurgte den ene og rundede sine Øjne halvt ud af Hovedet.

Den anden spillede sit Gab op som en aaben Sæk.

--- Dejligt Graavejr! sagde den.

Saa hoppede de begge Jordbærret et stort Hop nærmere og sad og stirrede hid og did, som om de ingen Ting tænkte paa.

Men pludselig slog den ene Gabet sammen om Jordbærret, saa det forsvandt i Sækken.

Der sad den saa og svælgede og blev ganske tyk.

Men den anden, som sad slunken, pustede sig op og blev lige saa tyk.

--- Tak, fordi du gjorde det! hulkede den, --- jeg rørte det ikke, jeg saa det blot; jeg springer omkring med det, som er det fineste, med Mindet!

Saa hoppede de hver til sit.

Men siden har to Guldsmede, som saa og hørte det, græmmet sig gamle ved at tænke over, hvem af de to der egentlig var den, der besad Jordbærret inderligst og intimest.

FANDEN

Nede i Helvede sad Fanden og rullede med Øjnene. Han havde ingen Sjæle faaet i lange Tider.

Men saa fik han en Idé, og den var saa god som en hel Sjæl. Øjnene holdt op at rulle og stod stive og stille midt i hans sorte Ansigt.